

JUDr. Tomáš Holub
advokát

ADVOKÁTNÍ
KANCELÁŘ
HOLUB

Mgr. Josef Chaloupecký
advokát

JUDr. Jana Kudynová
advokátka

Obvodní soud pro Prahu 6
Justiční areál na Míčáncích
ul.28.pluku 1533/29b
100 83 Praha 10 – Vršovice

Mgr. Martin Žák
advokát

V Praze dne 22.2.2023

ke sp. zn.: 11 C 209/2022

Žalobkyně: **Mgr. Martina Bednářová**

[Redacted address]

Právně zast.: JUDr. Janou Kudynovou, advokátkou
se sídlem Praha 5, Štefánikova 203/23, PSČ 150 00

Žalovaná: **Základní škola a Mateřská škola, Praha 6, Na Dlouhém lánu 43**
IČO: 68407122
se sídlem Praha 6, Na Dlouhém lánu 555/43

Právně zast.: JUDr. Jakubem Blažkem, advokátem
se sídlem Praha 5, Na Březince 1232/16, PSČ 150 00

O: **určení neplatnosti výpovědi z pracovního poměru**

Věc: **replika žalobkyně k vyjádření žalované ze dne 26.10.2022**

Datovou schránkou

I.

Dne 23.11.2022 bylo žalobkyni doručeno vyjádření žalované ze dne 26.10.2022 (dále jen „**Vyjádření ZŠ II**“). Přestože žalobkyně nebyla vyzvána, aby se k tomuto vyjádření vyjádřila, považuje žalobkyně za nutné na některých bodech Vyjádření ZŠ II reagovat.

II.

Žalovaná se totiž ve Vyjádření ZŠ II opět dopouští překrucování tvrzení žalobkyně, generalizování a vyvozování závěrů, které z tvrzení žalobkyně nevyplývají. Vyjádření ZŠ II tak opět ukazuje, stejně jako předtím Vyjádření ZŠ, jak žalovaná účelově interpretuje tvrzení žalobkyně a zjevně si protřečká.

Tak například žalovaná v bodě **ad 6.** uvádí „*Pokud žalobkyně namítá, že jí není znám obsah Záznamu, pak jde podle žalované o bezpředmětné tvrzení.*“ a dále v bodě **ad 7.** tvrdí, že „*Vzhledem k tomu nelze přisvědčit námítce žalobkyně, že jí není znám jeho (míněno Záznamu) obsah.*“

Žalobkyně ve své žalobě uvedla, že nebyla s obsahem Záznamu seznámena na schůzce konané dne 7.4.2022 (viz čl. V. žaloby: „Aniž by byla žalobkyně s obsahem této nahrávky seznámena, bylo jí ze strany žalované (navíc za přítomnosti p. Kroupy), sděleno, že se nemá další den dostavovat do zaměstnání a že s ní žalovaná v dalším období nadále jako s učitelkou nepočítá.“) a dále že prostřednictvím své právní zástupkyně žádala o předání Záznamu, aby se mohla s jeho obsahem seznámit, což však žalovaná odmítla s tím, že Záznam žalobkyni neposkytne, neboť na něj nemá právní nárok (viz čl. V. žaloby: „A také žádala o předání předmětné nahrávky, aby se mohla s jejím obsahem seznámit. Žalovaná však v reakci ze dne 2.5.2022 odmítla jakékoliv vysvětlení žalobkyni poskytnout s odůvodněním, že ‘necítí potřebu na ně reagovat’, že žalobkyně ‘nemá na poskytnutí informací nárok’ a že předmětnou nahrávku žalobkyni ‘neposkytne, neboť na ni nemá právní nárok.’“).

Námítka žalobkyně se tak vztahovala k postupu, jakým s ní žalovaná jednala, když nedala žalobkyni na jednání konaném dne 7.4.2022 možnost bránit se proti tvrzením uváděným panem Kroupou. Koneckonců s obsahem nahrávky se žalobkyně mohla seznámit až poté, kdy jí byl předmětný Záznam zaslán ze strany shora označeného soudu. Žalovaná však tento argument žalobkyně generalizuje, když z námítky týkající se konkrétního jednání vyvozuje argument vztahující se na celé vyjádření žalobkyně. Žalovaná tak zřejmě činí proto, aby mohla takový argument odmítnout (neboť samotnou námítku vztahující se ke schůzce konané dne 7.4.2022 odmítnout nemůže).

V bodě **ad 12.** pak žalovaná uvádí, že „*Žalobkyně svou argumentací jen znovu dokazuje, že není pedagogickým profesionálem, když neustále zpochybňuje zákonitost Záznamu a usiluje tak o předvolání žáků k podání svědecké výpovědi, čímž by mohlo dojít k opětovnému nedůvodnému vystavení dotčených žáků vysoké míře stresu.*“ Toto tvrzení žalované je zcela nesmyslné až zarážející. **Žalobkyně** v žalobě, jakož i ve své replice ze dne 26.9.2022 namítala, že Záznam byl pořízen v rozporu se Školním řádem a že nebyla naplněna podmínka proporcionality zásahu a nezbytnosti důkazu pořízeného formou zvukového záznamu. **Nikde však neuváděla, že by navrhovala či trvala na předvolání žáků k podání svědecké výpovědi. Je věcí žalované, aby prokázala svá tvrzení, a žalobkyně jen stěží může žalované určovat či ukládat, jaké důkazní prostředky má na prokázání svých tvrzení předložit. Shora uvedenou citací tak žalovaná podsouvá žalobkyni úmysl, který tato neměla a nemá. Navíc tím žalovaná žalobkyni v podstatě dehonestuje za to, že žalobkyně uplatňuje svá práva a upozorňuje na nezákonnost žalovanou uplatňovaného důkazu.**

Je to naopak žalovaná, která v bodě ad 15. *Vyjádření ZŠ* uvádí, že „*je připravena vyslechy žáků navrhnout*“ a dále v bodě **ad 22.** *Vyjádření ZŠ II* znovu uvádí, že „*je žalovaná samozřejmě připravena důkazní návrh výsledkem žáků učinit.*“ **Je to tedy žalovaná, která opakovaně potvrzuje svoji připravenost učinit důkazní návrh výsledkem žáků, a to přesto, že rovněž uvádí, že takový důkazní prostředek nepovažuje za vhodný pro nežádoucí mediální pozornost a možnost vystavení dotčených žáků vysoké míře stresu. Byla to přitom právě žalovaná, která umožnila žákům vystupovat v médiích, v rámci reportáže, na kterou odkazuje v bodě ad 21. *Vyjádření ZŠ II*, kdy mj. umožnila přímo v prostorách školy natáčet předmětnou reportáž a kde jsou žáci zachyceni bez toho, že by byly využity prostředky pro skrytí jejich identity.** I díky této reportáži byla vyvolána ona mediální pozornost, kterou nyní žalovaná označuje za nežádoucí. Ze strany žalované tak není tento argument na místě, když

právě díky žalovanou činěným krokům byli žáci do medializace této věci vtaženi. **Pokud by skutečně žalované záleželo na ochraně žáků před mediální pozorností a stresu z toho plynoucího, nikdy by nedala svolení k natáčení žáků v prostorách školy.** Žalovaná se tak snaží přenést na žalobkyni „vinu“ za své případné rozhodnutí týkající se jejich důkazních návrhů.

K argumentaci žalované týkající se předmětného Záznamu ještě žalobkyně poznamenává následující. V bodě **ad 9.** žalovaná tvrdí, že nelze hovořit o nezákonnosti pořízení Záznamu, neboť nezákonným je pouze důkaz získaný v rozporu s obecně závaznými právními předpisy a současně za podmínky, že tím došlo k porušení práva určité osoby, což v daném případě není naplněno, když Školní řád není obecně závazný právní předpis. Tato argumentace žalované je zajímavá i z toho důvodu, že v bodě **ad 24.** pak uvádí, že „*skutečnost, že právní řád určitý pojem nedefinuje, jistě ještě neznamená, že by pouze díky této skutečnosti tím protiprávní jednání přestávalo mít protiprávní povahu.*“ **Zatímco tedy v případě pořízení Záznamu nelze dle názoru žalované hovořit o jeho nelegálnosti, protože nedošlo k porušení žádného obecně závazného právního předpisu, v případě tzv. dezinformace dle výkladu žalované vůbec nevádí, že dezinformace není zakotvena v žádném právním předpise, a přesto se jedná o protiprávní jednání.** Z uvedených vyjádření žalované je opět patrné, že její jednotlivé argumenty odporují samy sobě a že je žalovaná používá zcela účelově.

III.

Tvrzení žalované v bodě ad 16., že „obsah zbytku hodiny ČJ je bezpředmětný“, je zcela absurdní. Opět tím žalovaná ukazuje, jak snadno lze manipulovat s informacemi a v podstatě tímto tvrzením i dokazuje, že sama je přinejmenším ochotna s informacemi manipulovat.

Jak již žalobkyně uváděla, vyučovací hodina trvá celkem 45 minut. Záznam zachycuje pouze necelých 18 minut z této vyučovací hodiny. Není pravda, že „*Záznam je zjevně ze závěru hodiny ČJ*“, jak uvádí žalovaná. Kdyby tomu tak bylo, potom by na konci Záznamu jistě zaznělo i ukončení hodiny, rozloučení apod. Nic takového na něm však není. Přitom žalovaná sama v bodě **ad 18.** uvádí, že „*...pokud by např. žalobkyně v rámci ... simulace vystupovala principiálně z opozice vůči studentům a ti by se tak měli učit argumentace, pak by v závěru Záznamu bylo seznatelné ukončení takového cvičení a vystoupení žalobkyně z takové role. Nic takového ze Záznam nevyplývá.*“ **Žalovaná tak očividně vyvozuje závěr, že pokud není něco zachyceno na Záznamu, potom se to nestalo. A pokud se stalo, je to zcela bezpředmětné.** S takovým postojem nelze souhlasit. Naopak je velmi podstatné posuzovat vše v celkovém kontextu a souvislostech a zohlednit právě fakt, že Záznam není odrazem celého průběhu vyučovací hodiny.

Jestliže by bylo postupováno tak, jak prosazuje žalovaná, tzn. že je podstatné jen to, co bylo zaznamenáno v audiozáznamu, potom by tím byl poskytnut velmi široký prostor pro manipulaci s informacemi a žáci by se takové manipulaci dokonce učili. Zejména v dnešní době, kdy je řada dat sdílána prostřednictvím elektronické komunikace, sociálních sítí apod., by bylo velmi snadné zneužít takového postupu k poškozování jakékoliv jiné osoby.

IV.

Vyjádření žalované v bodech **ad 23. až ad 25.** jsou také zcela absurdní. Kromě toho, že se zde žalovaná uchyluje k ironii a znovu tak neprofesionálně „shazuje“ argumenty žalobkyně, zcela v těchto bodech popsaným postupem popírá principy a způsob realizace diskuze a také si protirečí, neboť na jednu stranu tvrdí, že „*není jistě povinností učitele sdělovat jeho žákům pouze určité předem schválené informace*“, ale na druhou stranu uvádí, že nelze souhlasit s tím, že by měly být žáci odkazováni na takové informační zdroje, které žalovaná označila za tzv. dezinformační weby.

Žalovaná se tu staví do pozice, kdy ona sama určuje, co je a co není dezinformační web (když uvádí „*...server protiproud..., který žalovaná považuje a označila jej za tzv. dezinformační web*“) a současně uvádí, že pokud žalobkyně odkázala žáky, aby si přečetli informace také z tohoto webu, dopustila se tak porušení zásad a cílů českého vzdělávání. Tím žalovaná potvrdila, že naopak zastává názor, že pouze takové informace, které budou jí (žalovanou) schváleny a nebudou jí označeny jako dezinformační, smí učitel svým žákům sdělovat, resp. je odkazovat na seznámení se s nimi.

Žalobkyně znovu opakuje, že žákům nesdělovala informace s tím, že pouze tyto informace jsou jediné správné. Žalobkyně žákům sdělovala skutečnosti, které jsou uvedeny v jiných zdrojích než těch, které jsou obecně veřejností přijímané. Podstatou jejího sdělení bylo, že faktů a náhledů na události může být více, než jen ty, které jsou předkládány „schválenými“ médii. Proto je zajímavé se podívat i na jiné zdroje a porovnat v nich uvedená fakta, srovnat je a přemýšlet o nich.

Žalobkyně žádným způsobem neprosazovala informace, které na hodině uváděla a už vůbec nezpochybňovala krutost válečného konfliktu na Ukrajině, ani nepoužívala žádných nátlakových metod komunikace. Žalobkyně v žádném případě nešířila dezinformace, jak žalovaná tvrdí v bodě ad 14 *Vyjádření ZŠ II*. Jen samotné odkazování na zdroj informací, který je označován za pochybný, není šíření informací. Je to citace, uvádění zdroje. Smyslem předmětné hodiny nebylo, aby byl vynesena závěr nad tím, kdo byl a stál za zrodem konfliktu na Ukrajině, žalobkyně se nestavěla do role odborníka, neprosazovala nějaký svůj pohled na věc, a tedy jej ani žákům nenutila. Naopak opakovala, že je třeba si informace ověřovat.

Cíle a zásady českého vzdělávání jistě nespočívají v tom, že se žáci budou seznamovat jen se zdroji, které povolí vzdělávací instituce či její statutární zástupce. Odkazování žáků na čerpání informací z různých zdrojů za účelem jejich srovnávání je naprosto standardním postupem, bez něhož by ke srovnání nemohlo dojít. Jak by se žáci mohli naučit pracovat s textem a utvářet si vlastní názory, učit se vyvozovat závěry, pokud by jim byly předkládány pouze takové informace, které jsou shodné?

Práce s textem neznamená pouze vyhledávání reportáží či komentářů. Způsob výuky, jaký učitel zvolí, je v jeho kompetenci. Pokud se tedy rozhodne, že přednese určité informace a s nimi bude dále pracováno, bude o nich debatováno, nelze mu takový způsob vytýkat.

Požadavek žalované, že žalobkyně měla upozornit žáky na to, že jí sdělované informace nejsou pravdivé, postrádá smysl z hlediska dosažení cíle vzdělání. Jakým způsobem je dle žalované vytvořen prostor pro vlastní úvahu, pro zamyšlení se nad textem, pokud je druhé straně rovnou sděleno, které informace dle většinového názoru nejsou pravdivé a které naopak ano? Jestliže bude taková informace poskytnuta předtím, než vůbec bude mít žák možnost se nad takovou informací sám zamyslet, jen těžko se naučí s ní pracovat a vyvozovat nějaké závěry. Žalobkyně opakovaně uvádí, a je to patrné i ze Záznamu, že na hodině neprováděla žádná hodnocení, ale pouze žákům sdělila informace, pocházející i z jiných než běžně citovaných zdrojů. Žáci nebyli nijak hodnoceni či známkováni, za své reakce, nebyli ani nuceni jen poslouchat (jak tvrdí žalovaná), ale naopak byli vyzýváni, zda chtějí k tématu něco sdělit, a žáci také reagovali. Hodinu pak žalobkyně ukončila s tím, že žáci mají číst s porozuměním. I tímto dala jasně najevo, že se žáci mají zamýšlet nad tím, co čtou, a nikoliv, že to, co na hodině zaznělo, je ten jediný správný popisovaného tématu.

V.

Žalobkyně trvá na tom, že Výpověď je neplatná. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zaslala žalované dne 7.5.2022 oznámení (datované dnem 6.5.2022), že výpověď považuje za neplatnou a že nadále trvá na dalším zaměstnávání u žalované, pracovní poměr žalobkyně i nadále trvá.

Žalobkyně tedy trvá na tom, aby shora označený soud vydal **rozsudek**, kterým určí neplatnost výpovědi a potvrdí tím trvání pracovního poměru žalobkyně u žalované.

Mgr. Martina Bednářová